

чюди че Бонапартъ пакъ ся показалъ въ Франциѣ, отсякждѣ испратили войскъ срѣщо него.

Въ Белгиѣ имало англичанскъ войскъ и прусскъ, подѣ главатарство-то на лорда Веллингтона и Блюхера. Наполеонъ побѣрзалъ та отышълъ възъ тѣхъ прѣди да стигнѣтъ отъ истоки русси-ти и австрийци-ти. Най-голѣмый бой станѣлъ при село Ватерло: тамъ Французи-ти ся уловили съ войскъ-тѣ Веллингтоновъ. Бой-тѣ траялъ цѣль день; Англичяне-ти ако и да были юнаци и много, пакъ ослабихли; Наполеонъ веке щялъ данадвие, нѣ тутакси пристигнѣлъ въ боя Блюхеръ съ прусскъ войскъ, и налетѣлъ на французы-ты. Французска-та войска ся уплашила много. Наполеонъ и маршали-ти му напразно ся мжили да укротятъ войскъ-тѣ си, която ся обърнѣла на бѣгъ. Англичяне-ти и Пруссии-ти ся спуснѣли по французы-ты, и отышли право въ Парижъ. Тогава Наполеонъ второй пѣтъ ся отрѣклъ отъ прѣстола, и ся прѣдалъ въ рѣцѣ-ты на Англичяны-ты. Съжзнии-ти цареви влѣзли пакъ съ войскъ-тѣ си въ Парижъ, и още веднажъ турили Людовика XVIII на французскый прѣстолъ. Наполеонъ, спорядъ рѣшение-то на съжзници-ты, былъ испратенъ на островъ Св. Елена (далеченъ, усамотенъ купъ скалы на Атлантический океанъ); тамъ той живѣлъ още около пять години и половинѣ, дѣто го вардила строго английска стража.

На сѣщѣ-тѣ годинѣ (1815) три цареви: русскый, прусскый и австрийскый, ся събрали въ Парижъ, и направили помежду си *Священъ съжзѣ*. На тоя съжзѣ царѣ-ти ся обвѣрзали да си помагати едни други и да управлять подданныи-ты си спорядъ евангелскъ-тѣ любовь, правдинѣ и милосердие.

Александръ I (1801—1825). Царъ Александръ Павловичъ былъ много добъръ и кроткъ, та народъ-тѣ го обычалъ. Между друго той нагласилъ *министерства* и *Държавенъ Сѣвъшѣ*. Освѣнь това той залѣгнѣлъ много и за образование-то на народа. На негово врѣмя были основани университеты и други училища. Александръ I, освѣнь войны-ты съ Наполеона, ималъ още и двѣ други войны: еднѣ съ Шведами-ты, и другѣ съ Тур-